

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/84/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200085
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200085.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: P., bytom T., zastúpená: JUDr. Ladislav Faludi, advokát, so sídlom 9. mája 20, Vidiná, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 53509-2/2011-BA zo dňa 20. októbra 2011, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/18/2012-49 zo dňa 11. októbra 2012 v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/18/2012-49 zo dňa 11. októbra 2012 v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP rozhodnutie odporcu č. 53509-2/2011-BA zo dňa 20. októbra 2011 a vrátil vec odporcovi na ďalšie konanie. Zároveň navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne trovy neuplatnila.

Výrok o trovách napadla navrhovateľka odvolaním, v ktorom žiadala odvolací súd, aby zmenil napadnutý výrok rozhodnutia a zaviazal odporcu povinnosťou nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1.017,86 EUR. Uviedla, že si dodatočne uplatňuje náhradu trov konania a ich výšku vyčísluje. Podľa jej názoru, krajský súd svojim výrokom o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľke, judikoval neexistenciu nároku navrhovateľky v súvislosti s riadnym a úspešným uplatnením si práva. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky proti výroku o trovách nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v

rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Zo spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že navrhovateľka si svoj nárok na náhradu trov konania v konaní neuplatnila. Neurobila tak ani v jednom z podaní, ktoré boli súdu doručené a ani na pojednávaní, kde bol rozsudok vo veci samej vyhlásený. Ako relevantný návrh na priznanie náhrady trov konania by súd posúdil aj stručnú požiadavku účastníka konania, či už v opravnom prostriedku, alebo v priebehu konania „žiadam trovy“. Na to, aby sa náhrada trov konania priznala, treba navrhnúť spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady. Navrhovateľka si prvýkrát náhradu trov konania uplatnila až v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu.

Súd môže o trovách konania rozhodnúť iba na návrh. Nemôže priznať navrhovateľke trovy konania, ak si nárok na ich náhradu riadne neuplatnila, a to ani v prípade kedy mala vo veci plný úspech. Odvolací súd sa preto plne stotožnil s rozhodnutím krajského súdu, ktorý navrhovateľke náhradu trov konania z tohto dôvodu nepriznal. Námietky navrhovateľky obsiahnuté v odvolaní neboli opodstatnené a neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia.

K uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách konania podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 a navrhovateľke ich náhradu z dôvodu neúspechu v odvolacom konaní nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.